

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา

(วันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2011)

โดยพระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ชาติวิสัย

พี่น้องที่รัก เมื่อเรารักใครสักคนหนึ่ง เราไม่ยอมให้สิ่งที่ไม่ดีไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามเกิดขึ้นกับเขาคนนั้นบางครั้งถ้าจำเป็น เราก็มองที่จะรับบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีแทนเขาได้ด้วย อย่างไรก็ตาม การที่เราตัดสินว่าสิ่งนั้นดีหรือสิ่งนี้ไม่ดีสำหรับคนอื่น เขาคงไม่เห็นด้วยกับเราเสมอไปก็ได้

นี่คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงบอกบรรดาศิษย์ของพระองค์อย่างชัดเจนว่า **“พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับทรมานอย่างมากจากบรรดาผู้อาวุโส หัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ จะถูกประหารชีวิต แต่จะทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม”** (มธ16:21) การทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ครั้งนี้สร้างความแปลกใจและความผิดหวังให้กับบรรดาศิษย์เป็นอย่างมากจนกระทั่งหูของพวกเขาอื้อและแทบจะไม่ได้ยินพระองค์ตรัสถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์เสียด้วยซ้ำไป พวกเขาแทบหัวใจสลายและท้อแท้ ในความคิดของนักบุญเปโตร การรับทรมานและการสิ้นพระชนม์เป็นสิ่งที่ไม่ดีสำหรับพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ที่ท่านรักและติดตามมาเป็นเวลาหลายปี ท่านจึงนำพระองค์แยกออกไปและทูลทัดทานว่า **“ขอเถิด พระเจ้าข้า เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นกับพระองค์อย่างแน่นอน”** (มธ16:22) แต่ท่านต้องแปลกใจมากยิ่งขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสกับท่านอย่างแรงว่า **“เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลัง เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา”** (มธ16:23)

เมื่อได้ยินคำตำหนิที่รุนแรงเช่นนี้ นักบุญเปโตรผู้นำสงสารคงตกใจและเสียใจมากที่ความปรารถนาดีของท่านได้ถูกตีความเป็น **“เครื่องกีดขวาง”** พระอาจารย์ของตน และโดยไม่รู้ตัวท่านกำลังเล่นบทบาทของซาตาน ล่อลวงพระเยซูเจ้าให้ดำเนินตามวิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์แบบที่ชาวยิวในสมัยนั้นคาดหวังแทนที่จะจะดำเนินตามและยึดมั่นในแผนการของพระบิดาเจ้า ดังที่เราทราบ แผนการนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะง่ายสำหรับพระเยซูเจ้าที่จะยอมรับได้ทันที ในสวนเกทเซมนีพระองค์ทรงพยายามต่อสู้กับความรู้สึกและความปรารถนาของตนเองเป็นเวลานานจึงสามารถเอาชนะพวกมันและทรงยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าจนหมดหัวใจ นักบุญเปโตรเองก็ไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานั้นเหมือนกัน เพราะท่านกำลังนอนหลับอยู่

พระเยซูเจ้าทรงสรุปปัญหาทั้งหมดของนักบุญเปโตรไว้ในประโยคเดียว **“เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์”** (มธ16:23) เราพอสรุปการคิดอย่างมนุษย์หรือมาตรฐานของมนุษย์ได้ว่า

“จงทำตัวให้สบาย แสวงหาความมั่นคงและปลอดภัยสำหรับตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดูแลตัวเองให้ดี และอย่าทำงานหนักมากเกินไป” แน่نون สิ่งเหล่านี้แตกต่างจากมาตรฐานของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นในตัวพระเยซูเจ้าว่า ความสุขที่แท้จริงได้มาโดยทางความทุกข์ยากลำบาก ความชื่นชมยินดีที่แท้จริงได้มาโดยทางความเศร้าโศกเสียใจ และชีวิตนิรันดร์ได้มาโดยทางความตาย พระเยซูเจ้าตรัสว่าพระองค์ต้องรับการทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อจะกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม นี่คือพระประสงค์ของพระบิดาของพระองค์

นักบุญเปโตรไม่ต้องการให้สิ่งที่ท่านคิดว่าไม่ดีเกิดขึ้นกับพระอาจารย์ของตน เหมือนที่ท่านไม่ต้องการให้พวกมันเกิดขึ้นกับตัวท่านเองด้วย ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลังจากถูกตำหนิแล้ว ท่านยังต้องพบกับความประหลาดใจมากยิ่งขึ้น เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสต่อไปอีกว่า “ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา” (มธ16:24) แผนการของพระบิดาเจ้าสวรรค์ไม่ได้ถูกประยุกต์ใช้กับพระเยซูเจ้าคนเดียวเท่านั้น แต่กับศิษย์ทุกคนของพระองค์ ซึ่งรวมถึงเราแต่ละคนที่อยู่ที่นี่ด้วย

ความทุกข์ยากลำบากที่พระเจ้าทรงเรียกร้องถือได้ว่าเป็นพระธรรมล้ำลึกประการหนึ่ง เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่สามารถเข้าใจทั้งหมดและพระเยซูเจ้าเองก็ไม่ได้ทรงอธิบายไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงมีความสุขเมื่อเห็นเราตกกระท้ำลำบาก และมันก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การชดเชยความผิดบาปที่เราได้กระทำเสมอไป เพราะหลายครั้งคนดีและบริสุทธิ์ก็ประสบกับความทุกข์ยากลำบากได้เหมือนกัน พ่อคิดว่าบางทีอาจช่วยให้เข้าใจความหมายของความทุกข์ยากลำบากดีขึ้น ถ้าเรามองมันในฐานะเครื่องวัดคุณค่าความเป็นมนุษย์ของเรา นั่นคือ มันเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเรายังใหญ่แค่ไหน มันสามารถเป็นเครื่องทดสอบความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เพราะเราจะเต็มใจยอมรับความทุกข์ยากลำบากเพื่อคนอื่นก็ต่อเมื่อรักคนนั้นมากพอ นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทำเป็นแบบอย่างสำหรับเราผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ ความทุกข์ยากลำบากดังกล่าวนี้ไม่ได้หมายถึงความทุกข์ยากลำบากฝ่ายกายเท่านั้น แต่หมายถึงฝ่ายจิตใจด้วย นั่นคือ ความกังวลใจ ความหนักอกหนักใจ ความอึดอัดและคับข้องใจ ความโดดเดี่ยวและความรู้สึกเปื้อนหนาย เป็นต้น **เหมือนพระเยซูเจ้าเราต้องพยายามยอมรับสิ่งเหล่านี้ให้ได้เพื่อทุกคนที่เรารัก และไม่ต้องแปลกใจที่เราต้องต่อสู้กับความรู้สึกและความต้องการของตนเองเพื่อจะยอมรับพวกมัน เพราะการต่อสู้แบบนี้ก็เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าเหมือนกัน**

พี่น้องที่รัก ยามใดที่เราารู้สึกเหนื่อยล้า ท้อแท้ หรือหมดกำลังใจ พ่ออยากให้เราจำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงบอกบรรดาศิษย์เพียงว่าพระองค์จะต้องรับการทรมานและสิ้นพระชนม์เท่านั้น แต่ทรงบอกด้วยว่าพระองค์จะกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สามด้วย ดังนั้น ถ้าเรามีส่วนร่วมในกางเขนของพระองค์ เราจะมีส่วนร่วมในการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ด้วยเช่นกัน และบทเรียนที่สำคัญซึ่ง

พระเยซูเจ้าให้กับเราในพระวรสารวันนี้ก็คือว่าเรา**ต้องคิดและตัดสินใจตามมาตรฐานของพระเจ้า ไม่ใช่ตามมาตรฐานของมนุษย์** ถ้าเราเข้าใจความจริงข้อนี้ เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงรักเราและไม่ทรงปรารถนาให้สิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับเรา ความทุกข์ยากลำบากไม่ใช่สิ่งชั่วร้ายเสมอไป เพราะในแผนการของพระเจ้ามันจะนำเราไปสู่ความสุขที่แท้จริง และจำไว้เสมอว่าวิถีทางของพระเจ้าไม่ใช่วิถีทางของเรา แต่วิถีทางของพระองค์เป็นวิถีทางที่ดีที่สุดสำหรับเราแต่ละคน **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**

